

KALENDARIUM

KLASZTORU ZAKONU BRACI MNIEJSZYCH W KOBYLINIE

- 1453** – przybycie do Krakowa Jana Kapistrana, do Zakonu Braci Mniejszych wstępuje Jan Wierzbęta Kobyliński przyjmując imię zakonne br. Klimak.
- 1456** – 20 marca o. Filip i br. Klimak otrzymują od właścicieli Kobylina akt fundacji kościoła pod wezwaniem Najświętszej Maryi Panny przy Żłóbku oraz klasztoru.
- 1460** – wikariusz prowincji o. Gabriel z Werony akceptuje utworzenie konwentu Braci Mniejszych Regularnej Obserwacji w Kobylinie jako szóstego w Wielkopolsce i pierwszego w archidiecezji gnieźnieńskiej.
- 1477** – 23 lutego w kryptach klasztornych zostaje pochowany w opinii świętości Gwardian klasztoru o. Justyn magister sztuk wyzwolonych.
- 1463** – 1 września Prymas Polski, Arcybiskup Jan Sprowski zatwierdza fundację klasztoru Zakonu Braci Mniejszych w Kobylinie.
- XV w.** – pod koniec wieku zostaje wybudowany murowany kościół (obecne prezbiterium) oraz rozplanowany klasztor.
- 1491** – Mikołaj i Wojciech Kobylińscy nadają zgromadzeniu Tercjanek franciszkańskich w Kobylinie dwa ogrody sąsiadujące z gruntami klasztoru.
- 1499** – zostaje konsekrowany nowy, murowany kościół pw. N.M.P. przy Żłóbku wraz z głównym ołtarzem.
- XVI w.** – do uprzednio wybudowanego kościoła dobudowane zostaje nawa oraz zostają wzniesione zabudowania klasztorne.
- 1502, 1514, 1526 i 1665** – w Kobylinie na pewno odbywały się Kapituły Prowincji Zakonu Braci Mniejszych, co świadczy o wysokiej pozycji konwentu kobylińskiego w strukturach zakonu.
- 1519** – 20 października w krypcie kościoła pochowany został właściciel Kobylina, mąż stanu, wojewoda kaliski Jerzy Konarski.
- 1556** – zatarg zakonników z właścicielem dóbr kobylińskich Janem Konarskim o udzielenie schronienia i nie wydawanie pod sąd zakonny zbiegłego z klasztoru w Pleszewie Franciszkanina. Zatarg zakończył się ugodą.
- 1597** – utworzenie przy kościele klasztornym Bractwa św. Anny posiadającego pisany statut obowiązujący „w Koronie i w Litwie”, do którego Protektorem był od 1704 r. Król Polski Stanisław Leszczyński.
- 1599** – w kryptach pod kościołem pochowany zostaje kasztelan kaliski, mąż stanu i zasłużony żołnierz, dziedzic Kobylina Jan Konarski jako ostatni z rodu po mieczu.
- 1604** – przy kościele klasztornym zostaje utworzone bractwo „Paska św. Franciszka” do którego należeli przede wszystkim mieszczanie.
- 1621** – staraniem gwardiana o. Antoniego Zamojskiego zostaje wybudowana przy kościele kaplica św. Marii Magdaleny. Z darowizny p. Jutrosińskiego zakupione zostają pierwsze organy.
- 1654** – przy kościele klasztornym zostaje utworzone bractwo „Niepokalanego Poczęcia N.M.P.” którego członkowie byli min. Obowiązani do codziennego odmawiania „koronki”, a podczas procesji obraz N.M.P. mogły nosić tylko dziewice.
- 1656** – klasztor zostaje złupiony i podpalony przez oddział niemiecki w służbie szwedzkiej dowodzony przez niejakiego Wrzeszczowic.
- 1658** – staraniem Gwardiana o. Franciszka zostaje zakupiony dzwon.
- 1659** – po odbudowaniu zostaje poświęcony przez biskupa poznańskiego ołtarz główny i dwa ołtarze boczne w kościele.
- 1661** – w krypcie pod kościołem zostaje pochowany Samuel ze Skrzypny Twardowski jedna z najbardziej znanych postaci Ziemi Kobylińskiej, poeta baroku i zasłużony żołnierz, dzierżawca dóbr kobylińskich zamieszkujący w Zalesiu Wielkim.

- 1676** – 17 kwietnia w krypcie pod kościołem zostaje pochowany zmarły w wieku 42 lat Zygmunt Twardowski zasłużony żołnierz, uczestnik wojny z kozakami i poselstwa Stanisława Czarnieckiego do Danii, dzierżawca Targoszyc.
- 1682** – przy kościele klasztorным zostaje utworzone bractwo „Św. Antoniego Padewskiego”
- 1686** – do Bractwa św. Anny przy kościele klasztorным przystępuje właściciel Kobyлина Bogusław Leszczyński.
- 1690** – 6 listopada zostaje pochowana w krypcie rodzinnej pod kościołem kasztelanowa nakielska, dziedziczka Smolic Anna z Choyna Rogalińska której barokowy, wykonany na blasze portret trumienny zachował się w zbiorach klasztoru.
- 1705** – w klasztorze zostaje zakwaterowany oddział szwedzkiej kawalerii, sojuszników Króla Stanisława Leszczyńskiego w Wojnie Północnej. Klasztor tak jak i całe miasto ponosi ciężar stacjonowania tu przez rok garnizonu wojskowego.
- 1706** – lektor (późniejszy gwardian) Kapistran Szyciecki „*bronit konwentu i ludzi dniem i nocą ciemiężonych*” przez przemieszczające się oddziały walczących ze sobą wojsk.
- 1709** – oddziały rosyjskie dowodzone przez pułkownika (generała) Szulca, pustoszący dobra Leszczyńskich w Wielkopolsce złupiły wszystkie kobylińskie kościoły oraz klasztor.
- 1709** – w sierpniu przez trzy dni zatrzymał się w Kobylinie podążając objąć w Warszawie tron Polski Król August III Mocny. Miejscem postoju króla i dworu był z dużym prawdopodobieństwem klasztor.
- 1719** – staraniem Gwardiana o. Kapistrana Szycieckiego zostaje wzniesiona drewniana dzwonnica przy klasztorze do której przeniesiono dzwony z kościoła i zakupiono jeden dodatkowy św. Antoniego.
- 1726** – w kruchcie kościoła zostają zamontowane dwuskrzydłowe drzwi przyozdobione płaskorzeźbami przedstawiającymi św. Jana Chrzciciela i św. Franciszka z Asyżu nieznanego autorstwa.
- 1734** – w gospodarstwie przyklasztornym zostaje uruchomiony browar.
- 1744** – w kościele zostaje wybudowany nowy ołtarz główny (istniejący do chwili obecnej) za 1660 złotych.
- 1759** – zakończono budowę sklepienia nawy.
- 1760** – wybudowany zostaje nad wejściem chór, ambona i sześć ołtarzy bocznych.
- 1762** – gwardian o. Archanioł Miastkowski zamówił u mistrza Kazimierza Kowalskiego budowę organów na chórze za 6000 złotych.
- 1772** – 1 kwietnia żołnierze pruscy walczący z siłami Konfederacji Barskiej grabią z klasztoru wszelkie cenniejsze rzeczy, których nie zdołano ukryć, oraz żywność i paszę.
- 1792** – ostatni zapis w kronice klasztornej przed kasatą.
- 1836** – po śmierci Gwardiana o. Marcellego Radońskiego klasztor zostaje zamknięty. Kościół zostaje przekazany proboszczowi parafii Św. Stanisława, a zabudowania klasztorne władze pruskie wykorzystują na cele komunalne. Biblioteka licząca ponad 2000 woluminów w tym około 200 cennych rękopisów zostaje przejęta przez Prusaków. Cenniejsze woluminy przewiezione zostają do Biblioteki Królewskiej w Berlinie, a pozostałe rozproszone po różnych księżnicach.
- 1883** – w kruchcie kościoła klasztornego umieszczona zostaje tablica poświęcona dwusetnej rocznicy zwycięstwa Jana III Sobieskiego pod Wiedniem. Był to akt szczególnego patriotyzmu i odwagi mieszkańców, wobec bezwzględnie realizujących politykę germanizacyjną władz pruskich.
- 1898** – data umieszczona na obudowie organów obok nazwiska organmistrza W. Jurkowskiego świadcząca zapewne o przeprowadzonym remoncie lub konserwacji.
- 1925** – dekretem Archidiecezji Poznańskiej zostaje powołana parafia Narodzenia Pańskiego w Kobylinie, której siedzibą mają być budynki klasztorne. Parafia miała obejmować część miasta, oraz wsie Górkę i Białą Różę. Dekret nigdy nie został wprowadzony w życie.

- 1929** – 29 grudnia przy licznych udziale duchowieństwa diecezjalnego Prowincjał o. Ludwik Kasprzyk wprowadził do klasztoru ponownie oo. Franciszkanów. Gwardianem zostaje o. Barnaba Stokowy.
- 1931** – 8 września przy kobylińskim klasztorze rozpoczyna działalność Małe Seminarium Ojców Franciszkanów (Collegium Seraphicum). Naukę na poziomie gimnazjum i liceum rozpoczęło w tym roku 74 uczniów.
- 1939** – 10 grudnia hitlerowskie władze okupacyjne wysiedlają zakonników do klasztorów na Dolnym i Górnym Śląsku. Kościół zostaje zamieniony w magazyn zbożowy, a klasztor wykorzystywany do celów komunalnych.
- 1940** – w marcu w budynku klasztoru rozpoczyna funkcjonowanie „Jugendlager für polnische Kinder” podlegający Ośrodkowi Selekcji Rasowej w Łodzi. Zostają tu przywiezione polskie dzieci ze zlikwidowanych sierocińców. Wyselekcjonowane dzieci były przeznaczane do naturalizacji w niemieckich rodzinach adopcyjnych. Los pozostałych jest nieznan. Ośrodek działał tu do 1943 roku.
- 1944** – w klasztorze funkcjonuje niemieckie gimnazjum ewakuowane z Berlina.
- 1945** – w Wielki Czwartek do klasztoru powraca o. Solan Ratajczyk, który w 1939 r. uniknął wywózki i przez całą okupację ukrywał się w pow. krotoszyńskim i ostrowskim prowadząc pracę duszpasterską. O. Solan przejmuje administrowanie klasztorom. Pierwsza msza zostaje odprawiona w lipcu „w niedzielę przed Portiumculi”.
- 1948** – w klasztorze rozpoczyna funkcjonować nowicjat.
- 1954** – władze komunistyczne wysiedlają zakonników z klasztoru i organizują tu ośrodek dla sióstr Elżbietanek wyrzuconych ze swoich zgromadzeń na Dolnym Śląsku w ramach tzw. „Akcji X 2”.
- 1956** – do klasztoru powracają Franciszkanie, w ramach liberalizacji polityki władz internowane siostry powracają do siebie. Ostatnia wyjeżdża z Kobylina w 1958 r.
- 1957** – w klasztorze rozpoczyna ponownie działalność kolegium serafickie tym razem pod nazwą Niższe Seminarium Duchowe oo. Franciszkanów.
- 1959** – w kościele zostaje zamontowany sprzęt nagłaśniający działający w oparciu o wzmacniacz 40 W.
- 1960** – rozpoczęto prace przy instalowaniu centralnego ogrzewania.
- 1962** – 19 lipca władze oświatowe PRL dokonują likwidacji kolegium serafickiego podając jako przyczyny decyzji nie uwzględnianie w procesie nauczania wychowania socjalistycznego, oraz złe warunki socjalno – bytowe. O zakłamaniu władz świadczyło, że jeszcze w tym samym roku w skrzydle, w którym działało kolegium umiejscowiono kobylińskie szkoły zawodowe.
- 1969** – w uzgodnieniu z pracownią konserwatora zabytków kościół zostaje przemalowany w jasnym złożeniu kolorystycznym.
- 1972** – potężna wichura zrywa blaszane pokrycie dachu dzwonnicy, zostaje ona poddana naprawie dopiero w 1974 r. Miedzianą blachę zastąpiono pokryciem z papy bitumicznej obniżając estetykę obiektu.
- 1974** – w południowym skrzydle klasztoru rozpoczyna działalność Muzeum Ziemi Kobylińskiej.
- 1975** – do klasztoru w Kobylinie zostaje czasowo przeniesiony nowicjat z Osiecznej. Podjęto pierwszą próbę zastąpienia dzwonów nagraniem magnetofonowym emitowanym przez wzmacniacz elektroakustyczny.
- 1977** – dla klasztoru zostaje zakupiony pierwszy samochód osobowy marki „Syrena 105”.
- 1993** – przeprowadzono całkowitą wymianę systemu centralnego ogrzewania kompleksu klasztorowego. Na terenie przyklasztornym zostały odnalezione nagrobki ze zlikwidowanego przez hitlerowców w 1940 r. cmentarza żydowskiego w Kobylinie. Tablice te posłużyły następnie do utworzenia lapidarium przy ul. Grunwaldzkiej.
- 1994** – zostaje uporządkowany teren po przyklasztornym cmentarzu, a następnie zostały tu ustawione stacje drogi krzyżowej.

- 1997** – zostaje przeprowadzony kompleksowy remont poddaszy klasztoru w celu urządzenia ośrodka rekolekcyjnego. Wyremontowane i umeblowane pokoje zostają 27 września poświęcone przez biskupa kaliskiego Stanisława Napierałę. W tym samym dniu poświęcona zostaje figura św. Franciszka ustawiona w centralnym punkcie uporządkowanego, zewnętrznego dziedzińca.
- 1999** – podjęto prace przy renowacji ołtarzy zmieniając ich kolorystykę. Prace musiano przerwać w lipcu 2002 roku po interwencji Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków. Do tego czasu nową, atrakcyjną formę uzyskał ołtarz główny i cztery ołtarze boczne.
- 2002** – w klasztorze rozpoczyna działalność postulat.
- 2003** – wymieniona zostaje trudna w utrzymaniu drewniana podłoga klasztoru na posadzkę z płyt granitowych.
- 2005** – został zakupiony system tzw. elektronicznych dzwonów. Po stu latach, które minęły od zrabowania ich przez prusaków po raz pierwszy klasztorne dzwony wezwały wiernych na msze.
- 2006** – Ojciec Święty Benedykt XVI z okazji jubileuszu 550 leci powstania kościoła i klasztoru w Kobylinie udziela Franciszkankom i wiernym apostolskiego błogosławieństwa.

© Kobylin OFM
www.kobylin.franciszkanie.pl